

دستور جلسه شماره (۱)
عنوان: بررسی امکان ارائه گواهی چک بابت مالیات ارزش افزوده واردات ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید (پیرو مصوبه ۱۱۳ امین نشست شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی مورخ ۱۴۰۱/۰۷/۱۸)
مرجع طرح موضوع: کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات اتاق ایران
تاریخ برگزاری جلسه: ۱۴۰۲/۰۳/۲۳
تعداد صفحات دستور جلسه: ۳ صفحه
<p>شرح موضوع: در ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰ برخی از موارد معاف از پرداخت حقوق ورودی مشخص شده‌اند که براساس بند (غ) این ماده، واردات ماشین‌آلات خط تولید به تشخیص وزارت صمت و گمرک، مورد نیاز واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی، از پرداخت حقوق ورودی معاف بودند؛ لیکن با ابلاغ بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۱، وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف شد نسبت به وصول منابع حاصل از حقوق ورودی کلیه ماشین‌آلات، تجهیزات تولیدی، صنعتی، معدنی و کشاورزی اقدام نماید و همچنین طبق ماده ۳ قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱، به منظور حمایت از صنعت ماشین‌سازی کشور، بند (غ) ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی حذف و واردات ماشین‌آلات و تجهیزات خدمات تولیدی، صنعتی، معدنی و کشاورزی مشمول حقوق ورودی گردید. براساس این ماده دولت موظف است متناسب با ظرفیت تولید کشور و به منظور حمایت هدفمند و مدت‌دار از ساخت داخل، سالانه حقوق ورودی این کالاها اعم از سود بازرگانی و سایر دریافتی‌های موضوع بند «د» ماده (۱) قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰/۰۸/۲۲ را تعیین نماید.</p> <p>فرایند اجرای این قوانین دارای ایراداتی بود از جمله آنکه با توجه به حذف بند (غ) ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۴ در بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۱ و ماده ۳ قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱ برای ترخیص ماشین‌آلات و تجهیزات خطوط تولیدی وارداتی بر خلاف رویه‌های موجود در بند (الف) ماده ۳۹ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و دستورالعمل اجرایی آن، صدور گواهی اخذ تضمین و ترخیص ماشین‌آلات تنها با دریافت عوارض و مالیات ارزش افزوده (به صورت نقد یا تضمین بانکی) ماشین‌آلات و تجهیزات امکان‌پذیر است. در حالی قبلاً با ارائه چک یا سفته امکان‌پذیر بود و این رویه جدید فشار مالی مضاعفی را به تولیدکنندگانی که اقدام به واردات ماشین‌آلات نموده‌اند، وارد ساخت. در حالی رویه‌های اجرایی موجود در بند (الف) ماده ۳۹ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و دستورالعمل آن ارتباطی با معافیت بند (غ) ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی ندارد که به دلیل حذف آن معافیت، رویه سازمان امور مالیاتی نیز تغییر کرده است.</p>
سابقه موضوع در شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی
با عنایت به مطالب فوق، این موضوع در ۱۱۳ امین نشست شورای گفت‌وگو مورخ ۱۴۰۱/۰۷/۱۸ مطرح و مقرر گردید:

بند الف ماده ۳۹ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور؛ وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) برای ورود ماشین‌آلات و تجهیزات خطوط تولید که توسط واحدهای تولیدی صنعتی و معدنی مجاز، با تشخیص وزارت صمت، معدن و تجارت با رعایت مقررات قانونی ذی ربط بدون دریافت مالیات و عوارض موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ و با اخذ تضمین لازم، اجازه ترمیم از گمرکات کشور را صادر می‌کند.

۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی) طی مکاتبه‌ای به گمرک کشور اعلام نماید در مورد پرداخت مالیات بر ارزش افزوده واردات ماشین‌آلات و تجهیزات تولیدی در زمان ترخیص، امکان بهره‌مندی از تسهیلات بند (الف) ماده ۳۹ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور میسر می‌باشد.

۲- با توجه به اینکه زمان اظهار کالا در گمرکات ملاک تعیین قوانین مترتب بر واردات کالاها می‌باشد، مقرر شد چنانچه در مواردی امکان استفاده از معافیت‌های حقوق ورودی برای واردات ماشین‌آلات و تجهیزات تولیدی با توجه به زمان اظهار به گمرک (قبل از شروع سال ۱۴۰۱) فراهم نشده است، موضوع از طریق گمرک کشور پیگیری و امکان استفاده از معافیت بند (غ) ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی اجرایی گردد.

۳- با توجه به ابهامات اجرایی در انتهای بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۱، مقرر شد طی استفساریه‌ای از مجلس سوال شود که "آیا در قسمت انتهایی پاراگراف بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۱، اراده مقنن بر حذف معافیت‌های گمرکی ماشین‌آلات و تجهیزات خطوط تولیدی، بند (الف) ماده ۳ قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان، مواد ۱۰۹ و ۱۱۰ آیین‌نامه اجرایی قانون معادن و بند (غ) ماده ۱۱۹ قانون امور گمرکی نیز می‌باشد یا خیر؟"

پیرو جلسه شورای گفت‌وگو، نامه معاونت حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور خطاب به معاونت امور گمرکی گمرک جمهوری اسلامی مبنی بر امکان ارائه گواهی چک بابت مالیات ارزش افزوده واردات ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید به جای پرداخت نقدی با بهره‌مندی از تسهیلات بند (الف) ماده ۳۹ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور به شماره ۲۱۰/۱۵۰۸۴/ص مورخ ۱۴۰۱/۰۷/۲۳ دریافت شد.

لیکن نامه مذکور طی مکاتبات بعدی سازمان امور مالیاتی به شماره ۲۰۰/۶۵۶۷۷/د مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۱۲ به ادارات مالیاتی و شماره ۲۱۰/۲۳۱۴۶/ص مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۲۸ به گمرک ملغی اثر شده است. در این مکاتبات عنوان شده است که به موجب مصوبه مراجع قانونی^۱، به وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی و گمرک) اجازه داده می‌شود به استناد بند (ت) ماده ۳۸ قانون رفع موانع تولید و ماده ۶ قانون امور گمرکی با هدف جبران کمبود نقدینگی واحدهای تولیدی و واردکنندگان کالاهای اساسی، دارو، تجهیزات پزشکی، مواد اولیه و ماشین‌آلات و تجهیزات خط

^۱ به گفته فعالان اقتصادی، سازمان امور مالیاتی با توجه به مصوبه شورای عالی امنیت ملی (شعاع) این بخشنامه را صادر نموده است.

^۲ بند ت ماده ۳۸ قانون رفع موانع تولید:

به گمرک جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود، کالاهای وارده را با شرایط زیر ترخیص نماید:

۱ - با حداقل اسناد و تعهدات ارائه اصل اسناد ظرف مدت سه ماه و با رعایت سایر مقررات

۲ - با افزایش ضمانت نامه بانکی، بیمه نامه، هرگونه اوراق بهادار و یا نگهداری بخشی از کالا و اموال و سایر وثایق و تضمین‌های معتبر به تشخیص گمرک جمهوری اسلامی ایران حداکثر به مدت یک سال برای مقوق ورودی

۳ - کالاهای وارده را که یک بار مجوز سازمان ملی استاندارد ایران دریافت کرده باشند در موارد بعدی (همان کالا با همان مشخصات) با تایید سازمان مذکور بدون نیاز به افزایش مجدد سازمان ملی استاندارد ایران و با رعایت سایر مقررات

^۳ ماده ۶ قانون امور گمرکی: واردات قطعی کالا مستلزم پرداخت مقوق ورودی متعلقه است. گمرک می‌تواند کالای متعلق به وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی را مشروط بر این که جنبه تجاری نداشته باشد با تعهد مسوولان مالی سازمان مربوطه با تعیین مهلت و کالای متعلق به سایر اشخاص را با افزایش ضمانتنامه بانکی و تعیین مهلتی که حداکثر بیش از یک سال نباشد برای پرداخت مقوق ورودی به طور قطعی ترخیص کند.

تولید همانند نحوه دریافت حقوق ورودی، اخذ مبالغ مالیات بر ارزش افزوده و عوارض متعلقه را به صورت ضمانت بانکی یا اسناد خزانه تا سررسید تعیین شده (پایان سال مالی) دریافت نماید. اعتبار این مصوبه از تاریخ انقضای مصوبه پیشین تا پایان آبان ماه سال ۱۴۰۲ خواهد بود. بعد از این مکاتبه گمرک نیز بخشنامه شماره ۱۴۰۱/۱۶۶۶۹۶۳ را صادر و موارد زیر را ابلاغ نمود:

پیرو بند (۷) بخشنامه شماره ۱۳/۳۳۰۰۶۷/۴۶۴۶/۳۵۱۲۳ م مورخ ۱۴۰۱/۹/۳۰ به پیوست تصویر نامه‌های شماره ۲۱۰/۲۳۱۴۶/ص مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۲۸ و ۲۰۰/۶۵۶۷۷/د مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۱۲ سازمان امور مالیاتی کشور جهت اقدام لازم یا رعایت موارد به شرح ذیل و رعایت کامل سایر مقررات ارسال می‌گردد:

۱- بموجب مصوبه مراجع قانونی « به سازمان امور مالیاتی کشور و گمرک اجازه داده می‌شود به استناد بند (ت) ماده (۳۸) قانون رفع موانع تولید و ماده (۶) قانون امور گمرکی با هدف جبران کمبود نقدینگی واحدهای تولیدی و واردکنندگان کالاهای اساسی، دارو، تجهیزات پزشکی، مواد اولیه و ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید همانند نحوه دریافت حقوق ورودی، اخذ مبالغ مالیات بر ارزش افزوده و عوارض متعلقه را بصورت ضمانت‌نامه بانکی یا اسناد خزانه تا سر رسید تعیین شده (پایان سال مالی) دریافت نماید.»

۲- اعتبار مصوبه مزبور برای پذیرش ضمانت‌نامه بانکی مالیات بر ارزش افزوده کالاهای فوق تا پایان آبان‌ماه سال ۱۴۰۲ می‌باشد.

۳- پذیرش ضمانت‌نامه‌های بانکی مالیات بر ارزش افزوده کالاهای مشروحه فوق که از این پس تا پایان سال جاری اظهار می‌شوند با سررسید حداکثر آخرین روز سال جاری (پایان سال مالی ۱۴۰۱) و پذیرش ضمانت‌نامه‌های بانکی مالیات بر ارزش افزوده کالاهای فوق الاشاره که از ابتدای سال آینده تا آخر آبان ماه سال ۱۴۰۲ اظهار خواهند شد با سررسید حداکثر آخرین روز سال آتی (پایان سال مالی ۱۴۰۲) بلامانع می‌باشد.

۴- با ابلاغ این بخشنامه، پذیرش ضمانت‌نامه بانکی جایگزین اخذ گواهی چک موضوع بخشنامه شماره ۱۳۵۴۴۳۹/۱۴۰۱/۲۶۲ مورخ ۱۴۰۱/۹/۱۵ برای ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید می‌گردد.

لیکن به گفته فعالان بخش خصوصی استنباط سازمان امور مالیاتی در توقف رویه امکان تودیع چک بابت مالیات بر ارزش افزوده و عوارض به سبب امکان تودیع ضمانت‌نامه ارزش افزوده که سر رسید سال مالی و وصول می‌گردد؛ تولیدکنندگان و واردکنندگان ماشین‌آلات خط تولید را با مشکل مواجه نموده است زیرا بعد از جلسه شورای گفت‌وگو امکان تودیع چک بابت مالیات و عوارض ارزش افزوده ماشین‌آلات و ملزومات تولید در گمرک فراهم شد که مطابق دستورالعمل اجرایی بند (الف) ماده ۳۹ قانون احکام دائمی و تبصره ۴ ماده ۸ قانون دائمی مالیات بر ارزش افزوده این مقادیر قابل کسر، تهاتر و استرداد می‌باشد.

ماده ۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰: مالیات و عوارضی که مودیان برای فرید کالاها و خدمات مورد نیاز برای انجام فعالیت‌های اقتصادی خود پرداخت می‌کنند، به عنوان اعتبار مالیاتی آنان منظور شده و از مالیات و عوارض فروش آنها کسر می‌شود. در صورتی که جمع اعتبار مالیاتی مودی در هر دوره مالیاتی بیشتر از مالیات و عوارض فروش وی باشد، سازمان موظف است مبلغ مازاد را به دوره و یا دوره‌های بعد منتقل نماید. در صورتی که مودی در فواصل کند که مازاد مزبور به وی مسترد گردد، سازمان موظف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ ثبت درخواست، نسبت به استرداد مابه‌التفاوت مذکور از محل وصولی‌های جاری اقدام نماید.....

تبصره ۴: صرف نظر از آنکه مودی به عرضه کالاها و خدمات معاف یا مشمول اشتغال داشته باشد، مالیات و عوارض فرید مربوط به ماشین‌آلات فطوط تولید وی قابل کسر، تهاتر و استرداد می‌باشد

لذا کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات اتاق ایران درخواست نموده است تا مجدداً فراهم شدن امکان تودیع چک بابت مالیات و عوارض ارزش افزوده ماشین‌آلات و ملزومات تولید در گمرک در دستور کار قرار گیرد.

دستور جلسه شماره (۲)
عنوان: بررسی اجرای ردیف ۱۳ تبصره ۴ بند (ب) ماده ۹ قانون دائمی مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰/۰۳/۰۲ با موضوع معافیت خدمات حمل و نقل
مرجع طرح موضوع: کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان موسسات و شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای کشور
تاریخ برگزاری جلسه: ۱۴۰۲/۰۳/۲۳
<p>شرح موضوع:</p> <p>طبق ردیف ۱۳ تبصره ۴ بند (ب) ماده ۹ قانون دائمی مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰/۰۳/۰۲ مجلس شورای اسلامی "خدمات حمل و نقل (اعم از بار و مسافر) درون شهری و برون شهری و بین‌المللی جاده‌ای، ریلی و دریایی از شمول مالیات و عوارض بر ارزش افزوده معاف می‌باشد"</p> <p>لیکن مدیر کل محترم دفتی فنی و مدیریت ریسک مالیاتی در پاسخ به استعلام اداره کل امور مالیاتی استان آذربایجان شرقی به موجب نامه فنی ۱۴۰۱/۰۹/۱۸ مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۱۸ اعلام نموده است که معافیت مالیاتی مذکور قابل تسری به خدمات جانبی حمل و نقل از جمله صدور بارنامه نمی‌باشد و مامورین محترم مالیاتی در برخی استان‌ها در استناد به پاسخ مذکور نسبت به مطالبه مالیات بر ارزش افزوده از کمیسیون‌های دریافتی شرکت‌های حمل و نقل بابت بارنامه‌های صادره می‌نمایند.</p> <p>به گفته فعالان بخش خصوصی فعال در این حوزه، تفسیر سازمان امور مالیاتی بر خلاف نص صریح قانون می‌باشد و صدور بارنامه اصلی‌ترین خدمت بخش و پایه موضوع معافیت حمل و نقل جاده‌ای از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده در قانون ابلاغی سال گذشته بوده است و آن را نمی‌توان هم‌سان با موضوعاتی نظیر تخلیه، بارگیری، توزیع، بسته‌بندی، صدور قبض و غیره بر شمرد. بنابراین منبع تعریف ارائه شده توسط سازمان امور مالیاتی مشخص نمی‌باشد.</p> <p>لذا کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان موسسات و شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای کشور درخواست نموده است که با توجه به اهمیت موضوع و حساسیت بخش حمل و نقل و نیز تاثیر منفی هر گونه لحاظ بار مالی مضاعف به آن در اقتصاد و اثر مستقیم به روند تولید، توزیع و مصرف کشور در راستای اجرای صحیح قانون، ایجاد شفافیت در این موضوع در دستور کار رسیدگی قرار گیرد.</p>

^۱ نظر نمایندگان اتاق بازرگانی ایران در جلسات بررسی افزایش عوارض حمل کالا توسط وزارت راه و شهرسازی (اظهار شده در ۱۰۸ امین نشست شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی): افزایش عوارض حمل کالا به دلیل حذف مالیات ارزش افزوده یک نقض غرض فاحش و بی اثر نمودن نیت قانون گذار در حذف مالیات ارزش افزوده می باشد که موجب بی اعتمادی عمومی فعالان بخش خصوصی به حاکمیت می گردد. مالیات ارزش افزوده که قبل از اصلاح قانون اخیرالتصویب سال ۱۴۰۰ اخذ می گردید، ۹٪ از سهم کارمزد دریافتی شرکت‌های باربری (و نه از کل مبلغ بارنامه) بوده است که با قانون جدید مالیات بر ارزش افزوده معاف شد. لیکن عوارض جابه جایی کالا از کل مبلغ بارنامه اخذ می شود. ضمن آنکه اکثریت غالب حمل کالا در کشور توسط کامیون‌های خود مالک انجام می شود که مشمول مالیات ارزش افزوده نیستند.

دستور جلسه شماره (۳)

عنوان: بررسی پیشنهاد پذیرش بارنامه‌های الکترونیکی شرکت‌های حمل و نقل به عنوان صورت حساب الکترونیکی در سامانه مؤدیان

مرجع طرح موضوع: کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان مؤسسات و شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای کشور

تاریخ برگزاری جلسه: ۱۴۰۲/۰۳/۲۳

شرح موضوع: راه‌اندازی سامانه مؤدیان و صدور صورتحساب الکترونیکی، یکی از اقدامات سازمان مالیاتی در راستای پیاده‌سازی سامانه یکپارچه مالیاتی است. با راه‌اندازی این سامانه که با هدف ایجاد فضای اقتصادی شفاف انجام شد، مؤدیان موظفند کلیه اطلاعات مربوط به خرید و فروش‌های خود را به همراه اطلاعات هویتی خود و طرف مقابل در سامانه مربوطه ثبت نمایند. بر اساس تعاریف قانون پایانه‌های فرو شگاهی و سامانه مؤدیان، صورتحساب الکترونیکی صورتحسابی است که دارای شماره یکتای مالیاتی بوده و مشخصات و اقلام اطلاعاتی آن متناسب با نوع کسب و کار توسط سازمان تعیین و اعلام می‌شود. مؤدیان مشمول این قانون موظفند برای ثبت عملیات فروش خود و صدور صورت حساب الکترونیکی از ابزاری تحت عنوان پایانه‌های فرو شگاهی استفاده نمایند. همچنین اطلاعات مندرج در این نوع صورتحساب در حافظه مالیاتی فرو شونده ذخیره می‌شود و اطلاعات خرید و فروش‌های خود را بر اساس ماده ۱۶۹ ق.م.د در مقاطع زمانی مشخص برای سازمان مالیاتی ارسال نمایند. از آنجا که صدور صورتحساب مناسب یکی از اصلی‌ترین ارکان اجرای صحیح سامانه مؤدیان است، صورتحساب‌های معتبر از سوی سازمان مالیاتی به صورتحساب الکترونیکی و صورتحساب غیرالکترونیکی معرفی شدند که هر کدام انواعی دارند.

به گفته فعالان اقتصادی در حوزه حمل و نقل، شرکت‌های حمل و نقل حسب ضوابط و مقررات سازمان راهداری بر اساس بارنامه‌های توزیعی به صورت الکترونیک مبادرت به صدور بارنامه می‌نمایند و مبلغ حق کمیسیون این اشخاص بر اساس تعرفه وضع شده در بارنامه قید می‌شود و در این رابطه صورتحساب جداگانه‌ای صادر نمی‌شود و در واقع بارنامه صادره به منزله صدور صورتحساب می‌باشد و از طرفی الزام اشخاص حقوقی به رعایت ضوابط سازمان مالیاتی از حیث صدور صورتحساب الکترونیکی در قالب سامانه مؤدیان با ماهیت فعالیت شرکت‌های حمل و نقل منافات دارد، لذا کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان مؤسسات و شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای کشور درخواست نموده‌اند این پیشنهاد که بارنامه‌های صادره

^۱ فرآیند کلی ثبت معاملات و صدور صورتحساب‌ها در سامانه مؤدیان مطابق اطلاعیه شماره ۸ سازمان مالیاتی، طی ۹ مرحله به شرح زیر انجام می‌شود:

- ۱- ثبت نام الکترونیکی در نظام مالیاتی از طریق سامانه مایتکس، ۲- تهیه پایانه فرو شگاهی معتبر جهت صدور صورتحساب و ایجاد اصلاحات مورد نیاز حسب مورد،
- ۳- اخذ گواهی امضای الکترونیکی از مراکز صدور گواهی الکترونیکی میانی فعال، ۴- دریافت شناسه یکتای حافظه مالیاتی، ۵- پی‌گیری و ثبت مشخصات در پایانه فرو شگاهی مطابق استانداردهای سازمان مالیاتی، ۶- دریافت شناسه کالا و خدمت از وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۷- دریافت فهرست شناسه کالا/خدمات تخصیص داده شده به همراه نرخ/مشمولیت مالیات بر ارزش افزوده از سامانه دریافت شناسه کالا/خدمات به نشانی stuffid.tax.gov.ir، ۸- صدور صورتحساب الکترونیکی از طریق پایانه فرو شگاهی بر اساس ضوابط سازمان، ۹- ارسال صورتحساب الکترونیکی به سامانه مؤدیان
- ^۲ بارنامه، یکی از اسناد مهم است که در حمل بار به رسمیت شناخته می‌شود. با توجه به این که اطلاعات مهمی نظیر اطلاعات مالی بار، اطلاعات تحویل دهنده و تحویل گیرنده بار، اطلاعات حامل بار و ... در آن ثبت می‌شود، می‌توان این سند را به عنوان اصلی‌ترین مدرک و قرارداد رسمی در حمل بار به حساب آورد. در واقع بارنامه رسید کالا است.

توسط شرکت‌های مذکور به منزله صورت‌حساب الکترونیکی تلقی شود و یا در این مورد ارائه طریق توسط سازمان امور مالیاتی صورت گیرد، در دستور کار قرار گیرد.